

РЕШЕНИЕ

№ 484

гр. Ямбол, 22.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на девети октомври през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Георги Ст. Георгиев

при участието на секретаря Е.Г.А.В.
като разглежда докладваното от Георги Ст. Георгиев Гражданско дело № 20252330102380 по описа за 2025 година

Производството е по реда на чл. 4, ал. 1 във връзка с чл. 8, т. 1 и чл.18, ал.1 Закона за защита от домашното насилие /ЗЗДН/.

Образувано е по повод на подадена молба от И. Н. К. с ЕГН ***** от с. Х., общ. Т., обл. Я., ул. „*** и чрез пълномощник адвокат, със съдебен адрес в гр. Я., ул. „***, чрез адв. Г.- ЯАК , за издаване на заповед за защита срещу осъществено по отношение на молителката домашно насилие от страна на лице което и е баща - Н. И. К., с ЕГН ***** от с. Х., общ. Т., обл. Я., ул. „*** .

В молбата са описани фактите и обстоятелствата, при които е извършено конкретното твърдяно домашно насилие, а именно: В молбата се посочва, че страните живеели и работили в А., като още там била подложена на психически и физически тормоз от ответника. В резултат на това молителката И. К. напуснала семейното им жилище в А., като първоначално заживява сама в същия град, а на 01.05.2025 г. се прибира в Р. Б., като заживява в жилището на родителите си.

В средата на м. август 2025 г. ответника се прибрал в Р. Б. в домът им в с. Х., общ. Т., обл. Я.. На **02.08.2025 г.** около 20.30 ч. молителката се прибрала в домът им, след разходка на малкото си куче, като търсила кашона с храна за да го нахрани. В това време ответника влязъл в къщата, като започнал да и нарежда да махне кашона, защото щяла да види какво ще и се случи. След като молителката И. К. не предприела действия ответника започнал да я обижда с думите, че е идиот и я псувал на майка. Когато молителката тръгнала да излиза навън, ответника се приближил след нея и когато се обърнала и нанесъл удар с шамар по бузата на лицето. Молителката била

шокирана, като първоначално не успяла да реагира. Тогава ответника изхвърлил кашона навън, като продължил да я обижда, че е ***, като и казал да си събира багажа и да се изнася от къщата му. Действия извършени от майката на молителката още повече разгневили ответника, като той отново се насочил към молителката И. К. с ясното намерение да я бие, като продължавал да крещи и да я обижда. Ответника в резултат на ярост започнал да нанася удари върху молителката навсякъде по тялото, лицето и главата и когато същата се опитала да го спре, той я повалил на земята. Молителката решила да потърси помощ, като се опитала да се обади на тел.112, но ответника изтръгнал телефона от ръцете и го хвърлил в басейна. Същата го извадила от там, като от спешния телефон, започнали да и звънят, но ответника отново го взел и го заключил в колата. Тогава от телефона на баба си молителка се обадила на тел 112 и обяснила ситуацията, като останала на улицата да чака пристигането на полицейските органи.

След около час дошли органите на полицията, които снели обяснения от молителката, като ответника отказал да даде такива, като му бил съставен протокол за предупреждение съгласно ЗМВР. Молителката потърсила лекарска помощ, като от съд. лекар в гр. С. и било издадено медицинско удостоверение.

Молителката се страхуват от ответника, считат, че същия е заплаха за нея и претендират налагане на мерки за защита по ЗЗДН.

Прилагат писмени доказателства, включително и декларация за извършено домашно насилие по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН.

В срока за отговор на молбата за домашно насилие е постъпил такъв от ответника Н. И. К.. Същия заявява, че първоначално в Р. Б. се прибрала дъщеря им, а след това той и съпругата му. Молителката преди това била купила куче, което било на три месеца, като първоначално полагала грижи за него, но в последствие когато се прибрал ответника полагала по-малко грижи. Твърди се, че дъщеря му, молителката в настоящото производство живеела при баба си, на съседна на тях улица, като през деня ходила и при тях в къщата. Първоначално отношенията им били добри, но на 17.07.2025 г. в домът им отишли органи на полицията, като търсили молителката да и връчат акт за нарушение с колата, но в момента отсъствала. Когато се прибрала разказала на баща си, като отказала да бъде пробвана за алкохол тест и драг-тест. На 21.07.2025 г. полицейските служители отново посетили домът им, връчили акта на молителката и взели шофьорската ѝ книжка. След случилото се дъщеря му се променила, изпаднала в депресия. На 01.08.2025 г. ответника посрещнал съпругата си на летището, след което се прибрали в домът си. Молителката отишла да види майка си и всичко било нормално. На 02.08.2025 г. молителката отишла в домът им и казала на кучето да наръфа басейна. Ответника и направил забележка да изхвърли изпражненията на кучето и да премести кашона с храна. Молителката отказала, при

което ответника отново и казал, но тя пак отказала. Отказа на молителката ядосало ответника, като същия влязъл, взел кашона с храната от стълбището, изнесъл го навън и го изхвърлил на цимента в двора. Ответника твърди, че казал на молителката да взема храната и кучето и да отива при баба си и са не го ядосва повече. В този момент възникнал спор със съпругата му, в който се намесила молителката, като започнала да го удря с юмруци и да го драска с нокти. Молителката се опитала да сигнализира органите на полицията, чрез тел.112, но ответника измъкнал телефона от ръката ѝ и го хвърлил в басейна. В това време същата влязла и го извадила от басейна и докато го оглеждала дали му има нещо, ответника пак успял да го вземе. Опитал се да потуши скандала, като искал да се разберат като семейство, но молителката се тръгнала сърдита. След това отишла при баба си и звъннала на тел.112, като говорила и с брат си. Органите на полицията се забавили, което наложило молителката да звъни втори път, като ги чакала на центъра на селото. След това заедно с органите на полицията отишли на адреса, като ответника излязъл. Полицай му съобщил, че идват за проверка по подаден сигнал за домашно насилие, като им казал, че дъщеря им не живее с тях, а на съседната улица при баба си. Молителката си взела лични вещи и ключовете на колата. Полицейските служители му съставили протокол за предупреждение да се въздържа от домашно насилие над молителката. Ответника посетил съд. Лекар, който констатирал уврежданията му, като след това писал обяснения в полицейското управление в РУ- Т.. Отишли двама полицаи като му връчили заповедта за незабавно отстраняване, като прочел само заповедта и я подписал, но не му дали копие от нея. В следващите дни се прибрал синът му, като чрез него опитал да се разберат като хора, но не успял. Твърди, че всичко било премислено, като нарочно са го провокирали, като молителката не живеела в къщата. Искане се оставяне на молбата за защита без уважение и да бъде отменена заповедта за незабавна защита.

В съдебно заседание молителката се явява лично и се представлява от пълномощник адв. Г.- ЯАК, като поддържат молбата, сочат доказателства и претендират налагане на мерките по заповедта за незабавна защита в максимален срок от 18 месеца.

В съдебно заседание ответника по молбата редовно уведомен се явява лично и се представлява от пълномощник адвокат Х.а- ЯАК, като поддържат отговора, сочат доказателства и пледират за отхвърляне на молбата .

Ямболският районен съд, като взе предвид постъпилата молба, изложените в нея доводи, събраните по делото доказателства и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Молбата е подадена в законоустановения едномесечен срок по чл.10, ал.1 от акта на домашното насилие срещу лице, спрямо което може да се търси защита по реда на ЗЗДН – лице, което е низходящ на молителката, нейн баща и същата е

допустима, като разгледана по същество е и основателна.

За доказване на твърденията си, молителя е ангажирал декларация по чл.9, ал.3 ЗЗДН.

От приложената по делото справка за съдимост се установява, че ответника не е осъждан за престъпления от общ характер, като от изисканата справка от психиатрично отделение към МБАЛ“****“ АД се установява, че същия не се води на психиатричен отчет. При направена справка в ЕИСС на *** г. се установява, че по ЗЗДН страните нямат наложени мерки.

Според нормата на чл.2, ал.1 ЗЗДН, за домашно насилие се счита всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство или в интимна връзка. От своя страна в чл.3 ЗЗДН лимитивно е очертан и кръгът на субектите, чиито действия се санкционират от този закон. В настоящия случай по безспорен начин е установено, че страните по делото попадат в обхвата на разпоредбите на ЗЗДН при условията на чл.3, т. 6 ЗЗДН- с оглед на това, че ответника е лице, което е низходящ на молителката, нейн баща.

Съдът намира за доказани фактите и обстоятелствата изложени в молбата за домашно насилие. За да обоснове този си извод за осъществен акт на домашно насилие от страна на ответника, съдът кредитира като годно доказателство представената по делото декларация по чл.9, ал.3 ЗЗДН, с оглед разпоредбата на чл.13, ал.3 ЗЗДН, касаеща нейната формална доказателствена сила. В тази връзка в настоящото производство не бяха събрани доказателства които да опровергават доказателствената сила на посочената по-горе декларация.

Отделно от това съдът намира, че действията на ответника представляват домашно насилие по този закон. В тази насока следва да се посочи, че от изисканата и приложена преписка на ЯРП посочения случай не е единствен, като същия се явява продължение на извършените от ответника физическо и емоционално насилие спрямо молителката. От представената докладна записка на полицейските служители посетили сигнала на 02.08. 2025 г. безспорно се установява, че на място същите установили страните, като молителя по повод спор за кашон с храна за кучето, станал агресивен и заявил на дъщеря си, че ако не премести кашона ще ѝ избие зъбите. След това, като се намесила съпругата на ответника и майка на молителката, ответника станал още по агресивен, ударил няколко пъти с ръка дъщеря си в областта на лицето, взел ѝ телефона за да не се обади на тел.112 и го хвърлил в басейна. След като телефона бил изваден от там от молителката, ответника го взел втори път. В резултат на това и при пристигане на полицейските органи, същите са съдействали на молителката и е

настанена в Център за социални услуги за деца и лица, пострадали от насилие, трафик или друга норма на експлоатация в гр. Я.. От представеното съдебномедицинско удостоверение № *** г. от молителката И. Н. К. се установява, че при прегледа и освидетелстването на същата, били установени болки в областта на лявата половина на челото и лявата половина на долната челюст с наличие на умерено изразен болезнен оток на тъканите; болки и умерено изразен болезнен травматичен оток на тъканите в дясната седалищна област и кръвонасядане и оток на тъканите в областта на предната повърхност на лявата мишница. Оплакванията ѝ от болки в областта на травмите продължавали.

Получените увреждания били получени вследствие действието на твърди тъпи и тъпоръбести предмети и добре отговаряли да били получени по начин и време, както съобщавала и самата освидетелствана в предварителните сведения.

В тази насока са и разпитите на полицейските служители посетили сигнала за домашно насилие които потвърждават констатациите си в полицейската преписка. Отделно от това от разпита на свидетеля Е. К.- брат на молителката и син на ответника се установява, че се обадила сестра му от телефона на баба си, като му казала, че баща им я набил, като го помолила да погледне камерите. На тях се виждало, въпреки, че били с не добра резолюция, че баща му удря шамар на сестра му по лицето, като при самозащита и тя го удря. Отделно от това се виждало как един кашон излиза, от който се пръснали по – малки пакети и сестра му ги обирала. Виждало се как тръшнал молителката на земята. След това говорил с майка си и баща си и когато се прибрал в Р. Б. също говорил. Сестра му споделила какво се било случило, като баща му отричал. Това не било първи случай когато се случвали такива неща, като насилие от страна на сестра спрямо баща му не било имало, просто била реакция за защита. Имало случай в миналото когато също сестра му е искала да подава сигнал за домашно насилие срещу баща си, но тогава я разубедили, като баща и конфискувал телефона и ключовете на колата, като това се случило преди около две- три години. Сестра му я било страх от баща му, че пак ще я набие.

Посочените по- горе действията извършени от ответника съдът приема, че представляват такива на физическо, психичното и емоционално насилие, т.е. осъществяват признаците на домашно насилие по смисъла на закона, което пък от своя страна накарало молителката да потърси съдействие, сигнализирайки органите на полицията, които са съставили протокол за предупреждение на ответника на осн. чл.65 ЗМВР – да се въздържа от извършването на домашно насилие по отношение на молителката, като ответника е предупреден за отговорността по ЗЗДН.

От страна на ответника бяха представени доказателства, а именно съдебномедицинско удостоверение № *** г. от което се установява, че при прегледа му се установили охлузвания под формата на одрасквания в областта на главата, наличие на

такива увреждания в областта на дясната половина на шията и в областта на основната лява половина на шията. Установени били няколко петнисти кръвонасядания със синкав цвят с диаметър около 1,5-2 см., с болезненост на тъканите около тях и едно по-голямо подобно кръвонасядане в областта на задната повърхност на същата анатомична област, с диаметър около 2-2,5 см., със същата характеристика.

Описаните увреждания са получени вследствие действието на твърди тъпи и тъпоръбести предмети и добре отговаряли да били получени по начин и време, както съобщавал и самия освидетелстван в предварителните сведения.

Също така за доказването на факта, че молителката не живее на посочения от нея адрес, а на този на баба си в качеството на свидетел беше разпитана И. И.- баба на молителката и майка на ответника. Същата посочва, че молителката ходила в къщата им и при нея ходила, като от 2-3 год. се настанила да живее при нея. Когато се налагало оставала да спи в къщата на родителите си, като си взела куче и трябвало да има човек. Не знаела какво се било случило, като впоследствие разбрала. Молителката говорила с брат си, но свидетелката не разбрала какво, дори не разбрала, че говори от нейния телефон. Полицаяте дошли на центъра и тя отишла при тях. Преди това казала на баба си, че втори път се обажда на полицията и че била се скарала с баща си и започнала да плаче. Разбрала, че кавкага станала за някакъв кашон, като и казала, че я няма общата. Когато се опитала да се обади от нейния телефон на 112, баща и го взел и го хвърлил в басейна, след това тя го изкара от там, но баща ѝ пак и взел телефона. След това полицаяте започнали да си вършат работата, а тя се прибрала и чакала. Вечерта никой не бил ходил в тях, нито внучката ѝ, нито синът и. На другия ден ходила при сина си, където му връчили заповед да се изнася и той бил притеснен. Твърди, че сина ѝ бил много грижовен баща и съпруг и по-малко грижовен син, но въпреки това не бил я оставил. При нея отишла внучката ѝ, където имало къща и пристройка. Тя била в пристройката, като внучката и се нанесла в къщата. Нейните вещи още били при нея.

Отделно от това са представени доказателства, че срещу молителката има образувано гр. дело № *** г. по описа на ЯРС по молба на майка ѝ В. Г. К., като на последната е издадена заповед за незабавна защита с рег. № *** г. като ответника И. Н. К. е отстранена от съвместното обитаване с молителката жилище, находящо се в с. Х., общ. Т., обл. Я., ул. "****", като се иска отхвърляне на молбата, алтернативно да не бъде налагана мярката по чл.5, ал.1, т. 2 ЗЗДН спрямо ответника.

В тази насока следва да се има предвид, ченастоящият съдебен състав, като съобрази естеството на извършените от ответника действия, намира, че следва да приложи поисканата от молителка мярка по чл.5, ал.1, т.2 ЗЗДН. От събраните по делото доказателства става ясно, че не се касае за инцидентен случай на физическо насилие. От друга страна, се установи по делото, че молителката и ответника като

нейн баща, след процесната дата не поддържат никакъв контакт помежду си, като дори и ролята на другото дете свидетеля Е. К. не е изиграл ролята на помирител. Безспорно тези актове на насилие от страна на ответника са изиграли роля и са настъпили трайни психически и емоционални увреждания у молителката, което пък от своя страна я провокирало да предприеме тези действия по ЗЗДН. Също така следва да се има предвид, че посочената по-горе мярка с която е отстранена молителката от съвместното обитаване с майка си жилище има действие до приключване на делото с окончателен съдебен акт, като същата може да бъде и отхвърлена. Предвид изложеното, отстраняването на ответника от съвместното обитаване жилище, съдът приема за подходяща мярка, предвид и интензитета на осъществения акт на домашно насилие.

С оглед на установеното, съдът счита, че са налице условията за налагане на мерките, предвидени за защита от домашно насилие в чл.5, ал.1 ЗЗДН спрямо пострадалото лице И. Н. К. с ЕГН *****, като по отношение на ответника Н. И. К., с ЕГН ***** следва да бъдат наложени следните мерки : по чл.5, ал.1, т.1 задължаване на извършителя да се въздържа от домашно насилие по отношение на молителката ; чл.5, ал.1, т.2 отстраняване на извършителя Н. И. К., с ЕГН *****

от съвместното обитаване жилище с молителя; чл.5, ал.1, т.3 забрана на ответника да доближава жилището на молителката , местата ѝ на работа и местата ѝ за социални контакти и отпих на разстояние по-малко от 100 метра; чл.5, ал.1, т.4 забрана на извършителя да осъществяват контакт с пострадалото лице И. Н. К. с ЕГН *****

под каквато и да е форма, включително по телефона, чрез електронна или обикновена поща и факс, както и чрез всякакви други средства и системи за комуникация, за срок от 9 месеца.

Видът, условията и срока на продължителност на мярката по чл.5, ал.1, т.2, т.3 и т.4 ЗЗДН, съдът определи, като съобрази вида, характера и тежестта на извършения от ответника акт на домашно насилие.

В тази връзка следва да се отбележи, че основният проблем между страните, който е много съществен, като същия е проявена агресия от страна на ответника. Същевременно обаче следва да се съобрази и много близката родствена връзка между страните, като се касае за баща и дъщеря и ако бъдат наложените мерки с по-дълъг период от време, не само няма да бъде решен проблема между тях, а ще се стигне до задълбочаването му. Съдът счита, че определения срок на трите по-горе мерки по ЗЗДН ще бъде достатъчен за постигане целите на закона. В случай, че проблемите между страните продължават и след изтичането на този срок, всяка от тях следва да потърси правата си по друг ред.

На основание чл. 5, ал. 2 ЗЗДН, съдът намира, че следва да приспадне от срока на определените мерки за защита от домашно насилие, срокът на действие на мерките по

издадената срещу ответника заповед за незабавна защита рег. ***, считано от *** г.

На основание чл. 11, ал. 2 от същия закон във вр. с чл. 16 от Тарифата за държавните такси, събирани от съдилищата по реда на ГПК, в тежест на ответника следва да се възложи и заплащането на държавната такса за настоящото производство в размер на 25 лв.

При този изход на делото и на основание § 1а от заключителните разпоредби на ЗЗДН, вр. с чл.78, ал.1 ГПК, следва ответника по молбата да бъде осъден да заплати на молителя сторените от последния разноски за адвокатско възнаграждение. От страна на пълномощника на ответника е направено възражение за присъждане на допълнителни разноски на пълномощника на ищеца в размер на 250 лв., което съдът приема като възражения за прекомерност на адвокатското възнаграждение по чл.78, ал.5 ГПК. В случая съдът намира направеното възражение за прекомерност за основателно. В тази насока е представен договор за правна защита и съдействие от 05.08.2025 г. и от 09.10.2025 г. от който се установява, че молителката е заплатила на адв. Г.- ЯАК сумата от 750 лв. за оказване на правна помощ и съдействие и сумата от 250 лв. допълнително заплащане по гр. дело № *** г. по описа на ЯРС, или общо се претендира сумата от 1000 лв., който размер е прекомерен и възражението е основателно, като същото следва да бъде намалено до сумата от 750, 00 лв. В тази насока съдът следва да съобрази, че делото не е с висока фактическа и правна сложност, като са проведени две съдебни заседания, като в настоящия случай не е налице и основанията за прилагане на чл.7, ал.9 от Наредба № 1.

Мотивиран от горното и на основание чл. 15, ал.7 във вр. с чл. 5 и чл.11, ал.2 Закона за защита срещу домашното насилие, Ямболският районен съд

РЕШИ:

Налага мерки за защита на И. Н. К. с ЕГН ***** от с. Х., общ. Т., обл. Я., ул. „***, със съдебен адрес в гр. Я., ул. „***, чрез адв. Г.- ЯАК, срещу осъществено спрямо нея домашно насилие от страна на – Н. И. К., с ЕГН ***** от с. Х., общ. Т., обл. Я., ул. „***, **КАТО:**

Задължава – Н. И. К., с ЕГН ***** от с. Х., общ. Т., обл. Я., ул. „***, да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на И. Н. К. с ЕГН ***** от с. Х., общ. Т., обл. Я., ул. „***, със съдебен адрес в гр. Я., ул. „***, чрез адв. Г.- ЯАК.

Отстранява Н. И. К., с ЕГН ***** от с. Х., общ. Т., обл. Я., ул. „***, от съвместно обитаваното жилище с И. Н. К. с ЕГН ***** , находящо се в с. Х., общ. Т., обл. Я., ул. „***, **за срок от 9 месеца.**

Забранява на – Н. И. К., с ЕГН ***** от с. Х., общ. Т., обл. Я., ул. „***,

да приближава пострадалото лице, жилището, местоработата и местата за социални контакти и отдих на И. Н. К. с ЕГН ***** от с. Х., общ. Т., обл. Я., ул. „***“, със съдебен адрес в гр. Я., ул. „***“, чрез адв. Г.- ЯАК , на разстояние по-малко от 100 метра, **за срок от 9 месеца.**

Забранява на – Н. И. К., с ЕГН ***** от с. Х., общ. Т., обл. Я., ул. „***“ да осъществява контакт с пострадалото лице И. Н. К. с ЕГН ***** от с. Х., общ. Т., обл. Я., ул. „***“, със съдебен адрес в гр. Я., ул. „***“, чрез адв. Г.- ЯАК под каквато и да е форма, включително по телефона, чрез електронна или обикновена поща и факс, както и чрез всякакви други средства и системи за комуникация, **за срок от 9 месеца.**

На основание чл.5, ал.2 ЗЗДН приспада срока на действие на мерките при издадената заповед за незабавна защита рег.***/** г. по гр. дело № *** г. по описа на ЯРС, считано от *** г.

Осъжда Н. И. К., с ЕГН ***** да заплати държавна такса по сметка на Ямболския районен съд в размер на 25 лв. /двадесет и пет лева/.

Осъжда, на основание §1а от Заключителните разпоредби на ЗЗДН, вр. чл.78, ал.1 ГПК, Н. И. К., с ЕГН ***** да заплати на И. Н. К. с ЕГН *****, сумата от 750,00 лв. - разноски в настоящето производство.

Решението подлежи на незабавно изпълнение.

Да се издаде заповед за защита на пострадалото лице, в която на основание чл.16, ал.2 ЗЗДН да се предупреди ответника Н. И. К., с ЕГН ***** за последиците по чл.21, ал.4 ЗЗД, в случай на неизпълнение на заповедта по чл.21, ал.4 ЗЗДН, а именно, че при наложена мярка по чл.5, ал.1, т.1, т.2, т.3 и т.4 полицейските органи следят за изпълнение на заповедта, като в случаите на неизпълнение на заповедта на съда, полицейския орган констатира нарушението, задържа нарушителя и уведомява незабавно органите на прокуратурата.

Указва на полицейските органи да следят за изпълнението на заповедта.

Препис от настоящото съдебно решение и от заповедта да се връчи на страните и да се изпрати служебно на РУ на МВР по настоящия адрес на извършителя и на пострадалите лица.

Решението подлежи на обжалване пред Ямболския окръжен съд в седемдневен срок от постановяването му в открито съдебно заседание, а именно от 22.10.2025 г.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____